

Někoho jako Tomáš

Lulú je ze Salvadoru a od roku 2008 žije v Argentině. Před šesti lety ji její maminka vybízela, aby se modlila k manželům Tomášovi a Paquitě a našla si tak na jejich přímluvu dobrého a hezkého chlapce, který by ji měl hodně rád. Tento příběh má šťastný konec a dnes, 14. února, na Den zamilovaných, je ta pravá chvíle na uveřejnění.

19.02.2016

Jednoho dne v roce 2010 mi maminka s velkým dojetím zavolala:

„Lulú, už vím, koho budeme prosit ve věci tvého chlapce: Tomáše Alviru a Paquitu Dominguezovou.“ Vyprávěla mi, že je to manželství, u kterého nyní probíhá kanonizační proces, a že se měli velmi rádi. Dala mi kartičku a já jsem se začala modlit za „někoho jako Tomáš“. Maminka mě upozornila: „Přijde, až nadejde čas.“

Následující rok jsem šla na večírek jednoho přítele mého bratra. Skoro celý večer jsem si povídala s dalším jeho kamarádem. Dobře jsem se s ním bavila, i když byl o dost mladší. Po večírku mi řekli, že „jsem se mu hodně líbila“, ale on na mě dojem neudělal.

Za nějakou dobu, bylo to minulý rok, mi Santi - tak se jmenuje ten chlapec - napsal tweet. Párkrát jsme si už domlouvali schůzku, sliboval mi, že zajdeme na kávu, ale já jsem to pokaždé zrušila. A nyní jsem to byla já, kdo měl zájem.

Dohodli jsme se a ještě před setkáním jsem se podívala na jeho fotku; to jsem ale byla hloupá husa, pomyslela jsem si. Šli jsme do kavárny, dlouho jsme si povídali, hodně se nasmáli a on mě doprovodil až domů. Připadal mi dost hezký, měl velké plány do života a neměla jsem ani pocit, že by byl o tolik mladší. Ale co dál?

Modlila jsem se k Tomášovi a Paquitě a řekla jsem jim, že jim dávám devět dní, aby se něco událo ohledně tohoto chlapce, případně i někoho jiného. Už se mi moc nezamlouvalo chodit s tím nebo oním a na ničem se nedohodnout. Kartičku jsem se modlila několik let a mé kamarádky mi už moc nevěřily. Mnohé z nich považují za nemožné být zasnoubená jako křesťanka. Říkaly mi: „když budeš takto myslet, zůstaneš svobodná“.

I já jsem málem začala pochybovat, že si najdu někoho, kdo za to bude stát. A tak jsem je celou svou silou během těchto devíti dní prosila. Mimo jiné jsem jim řekla, že pokud se nic nestane, „změním svatého“.

K mému překvapení jsme spolu devátého dne začali chodit. Všechno, co jsem si myslela o tom setkání v baru, se čím dál tím více potvrzovalo. Byl to báječný kluk, a to neříkám proto, že s ním chodím. Ale překonával vše, co jsem si představovala pod větou „někoho jako Tomáš“.

Chodili jsme spolu dva měsíce a začala jsem si dělat starosti, protože ten vztah se dál nevyvíjel. Hodně jsme si to užívali, byla jsem s ním ráda, ale nechtěla jsem se stát „jeho přítelkyní“. A tak jsem znovu prosila o něco konkrétního: aby se mě do konce týdne optal, zda chci být jeho snoubenkou.

Tuto neděli zmínil kněz během mše, že hledají lidi, kteří by šli na misie do Angoly. Mně se vždy líbila myšlenka jít někam na misie. A tak jsem mu z legrace řekla, že bych i šla.

Odpověděl mi: „ty nemůžeš jít“. Já na to: „proč ne, když nemám snoubence...?“.

Později se mi svěřil, že se v tu chvíli málem zbláznil pomyšlením, že bych odjela bez něho. V pátek toho týdne, 2. května, jsme jeli do Luján na pouť k Panně Marii. Prosila jsem ji za Santiho, aby se stal mým chlapcem.

A tam v Luján jsem mu poprvé vyprávěla o Tomášovi a Paquitě. Udělalo to na něj velký dojem, trochu se zamyslel a řekl mi: „Prosíš o svatého.“ Vysvětlila jsem mu, že chci někoho, kdo by mě táhl vzhůru a já zase jeho, a že bychom mohli bojovat společně.

Následujícího dne jsme spolu šli na večeři. Později v Puerto Madero mi

položil významnou otázku. Uměl zpaměti dialog z filmu Pýcha a předsudek, kde se Mr. Darcy za deště vyznává z lásky a prosí o ruku Miss Elizabeth. A já mu odpověděla přesně to, co ona. Podle filmu, to bylo překvápko!

Když jsem mu řekla, že souhlasím, vyndal kartičku manželů Alvirových a řekl mi: teď, když jsme snoubenci, pomodleme se ji. Přečetl ji a prosil: „abychom byli věrní, abychom se každý den měli více rádi, aby byl Bůh vždy uprostřed nás dvou a aby pokud On chce, jsme založili rodinu jako byla ta Álvarova, domov zářivý a radostný“. Byla jsem tak zaskočena, že jsem jen řekla: „Ať se tak stane.“

Prožili jsme spolu několik dlouhých šťastných měsíců. Víím, že to, co teď prožíváme, se nedá srovnat s tím, o co jsem prosila, a jsem moc vděčná Tomáši a Paquitě, že jsou účastníky našeho vztahu. Chceme, aby se i naši

přátelé nakazili tím, jak radostně prožívat křesťanské zasnoubení.

Nedávno jsem začala další nověnu s tím, aby mi Santi nabídl manželství. Udělal to v pátek, na den Panny Marie zázračné medailky (27. listopadu). Jak jsme šťastní! I datum máme stanoven. Náboženský obřad bude 16. července 2016 v Salvadoru a občanský - oba obřady je třeba vykonat separátně - musí být o měsíc dříve v Buenos Aires. Takže druhé datum bude nejspíš 16. června. Na výročí svatby Tomáše a Paquity!

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
alivira-zamilovani-14-unora/](https://opusdei.org/cs-cz/article/alivira-zamilovani-14-unora/)
(03.04.2026)